

Hướng dẫn soạn bài Kể chuyện: Đôi cánh của ngựa trắng

Câu 1 (trang 106 sgk Tiếng Việt 4) : Dựa vào các tranh cho (SGK trang 106) kể lại câu chuyện đã được nghe

Trả lời:

1. Bức tranh 1: Ngày xưa có một chú ngựa trắng, trắng nõn nà như một đám mây trên nền trời xanh. Mẹ chú ta rất yêu chú, lúc nào cũng dặn: - Con phải ở cạnh mẹ đây. Con hãy hí to lên khi mẹ gọi nhé. Ngựa mẹ gọi con suốt ngày và tiếng ngựa non hí cũng thật đáng yêu. Ngựa mẹ sung sướng lắm nên thích dạy cho con tập hí hơn là luyện cho vó con phi dèo dai.

2. Bức tranh 2: Gần nhà Ngựa có anh Đại Bàng Núi. Đó là một chú đại bàng non nhưng sải cánh đã vững vàng. Mỗi lúc nó liệng vòng, bóng cứ loang loáng trên bãi cỏ. Ngựa Trắng rất mê và ao ước được bay như Đại Bàng Núi. - Anh Đại Bàng ơi! Làm thế nào để có cánh như anh? - Phải đi tìm. Cứ quanh quẩn cạnh mẹ, biết bao giờ mới có cánh.

3. Bức tranh 3: Thế là ngựa trắng xin phép mẹ lên đường cùng Đại Bàng. Thoáng cái, cả hai đã đi xa lắm. Chưa thấy đôi cánh đâu nhưng Ngựa Trắng đã gặp bao nhiêu cảnh lạ. Chi phiền là mỗi lúc trời một tối.

4. Bức tranh 4: Bỗng có tiếng hú vẳng lên mỗi lúc một gần. Rồi một con Sói Xám sừng sững ngang đường. Ngựa con sợ quá, méo máo gọi mẹ..

5. Bức tranh 5: Sói Xám cười man rợ và nhảy chồm đến Ngựa con. - Ôi! Không phải tiếng Ngựa Trắng mà là tiếng Sói Xám rống to. Thì ra, đúng lúc Sói Xám vồ Ngựa con, Đại Bàng từ trên cao lao tới, giáng một cú thật mạnh vào trán Sói làm cho Sói Xám đau điếng hoa cả mắt, hốt hoảng cúp đuôi chạy mất.

6. Bức tranh 6: Ngựa Trắng vẫn khóc, gọi mẹ. Đại Bàng dỗ dành. - Đừng khóc nữa! Anh sẽ đưa em về với mẹ! - Nhưng mà em không có cánh. Đại Bàng cười, chỉ vào bốn chân Ngựa, bảo: - Cánh của em đây chứ đâu. Nếu phi nước đại, em còn bay nhanh hơn cả anh nữa ấy chứ. Thế rồi cả hai sải cánh, tung vó trở về nhà. Ngựa Trắng cảm giác như mình đang bay.